

ville indskrænke Højskolens Virksomhed efter en fornuftig anlagt Plan, naar den fremlægges for os. Det have vi vist derved, at vi stille Forslag om, at Antallet af de øvrige Lærere, som kaldes Docenter og Assistentter, skal efter det stigende Krav tilligemed deres Lønninger bestemmes ved Finantsloven. Men naar man vil se hen til dels Antallet af de besøgende Elever, dels det ugentlige og daglige Arbejde, der kræves af Lærerne, mene vi, at 18 fast ansatte Lærere er et meget smukt Antal for en Anstalt af dette Omfang. Selvfølgelig have vi antaget, at der jo vil findes en Del, som væsentlig ikke befatte sig med den daglige Undervisning, kun delvis med Forelæsninger, men opoffre sig for Forsøg og for videnskabelige Fremstillinger af de Erfaringer, man ad Forsøgsveien maatte komme til, men nu har man jo Hjælp i de øvrige Lærere, Docenter og Assistentter. Naar jeg tager Flertallets Forslag om 35,000 til Docenter og Assistentter foruden de 21 Lærere og fordele dem paa det Antal Timer, der kan antages at ville tilflyde enhver af dem, forekommer det mig, at det bliver en overordentlig rundelig udstyret Anstalt med Hensyn til Bevillinger til Lærerpersonalet. Jeg er tilbøielig til at tro, at man efter det hidtilværende Besøg vil faae noget Saadant som en Lærer for hver 5—6 Elever. Skulde Universitetet anlægges med Lærere efter en lignende Maalestok, vilde det faae sit Lærereantal adskillige Gange fordoblet. Jeg skal imidlertid ikke opholde mig yderligere derved, men for mit Bedkommende henstille det ganske til det høje Things nærmere Overveelse, idet jeg antager, at min ærede Medforslagsstiller (C. Ravn) vil udtale sig ogsaa derom. Jeg skal i Forbindelse dermed, som allerede er antydet, nævne vort Forslag under Nr. 8, hvori vi i Modsatning til det ærede Flertal ville fastslaa, at Honoraret for Docenter og Medhjælpere fastsættes ved Finantsloven. At vi have den ærede Indenrigsminister med dertil, er jeg ikke i Tvivl om; han er jo særlig fornyet ved Forhandling med Finantsudvalget. At fastslaa disse store Summer, som Udvalget ikke er vis paa, at der er Brug for i Diebliffet, og med Hensyn til hvilket det ærede Flertal ikke har givet Forklaring over, hvorledes de skulle benyttes, tror jeg ikke kan være rigtig, og at fastslaa saadanne Summer, som ikke strax kunne bruges, ser ikke godt ud. Ved Loven af 1871 blev der fastsat 10,000 Kr. for Docenter og 11,000 Kr. for Assistentter og Kontorhold, men det er, efterhaanden som Behovet har været, stredet langt ud derover. Det forekommer mig, at baade

Anstalten og vi staa os bedre ved, at det bliver Gjenstand for den Overveelse, som Udviklingen fordrer, og at man ikke nu skal fastsætte Beløb, der utvivlsomt ere altfor rundelige i Diebliffet, men som senere maasse ville vise sig ikke at blive tilstrækkelige efter de Krav, man fremtidig vil stille. Med Hensyn til Udnevelsen til Professorene skal jeg sige, at det jo hidtil har været saa, at de efter Loven have været kaldte Lærere, og det er vist ogsaa det Sæmeste og Sundeste, thi de Elever, de have, ere jo i Reglen saadanne Folk, der mere have trængt til Undervisning end til videnskabelige Forelæsninger. Smidertid har man udnevent til Professorene — ganske vist kun titulære, forsaavidt Loven ikke indeholder Professorene — ældre veltjente Videnskabsmænd ved Skolen, og jeg antager, at disse Professorene have i enhver Mands Domsomme været ligesaa gode Professorene som Andre. Det er ikke saaledes grebet ud af Luften blot en Titel, men der har ligget til Grund derfor en videnskabelig Virksomhed i længere Tid, før de have faaet Titlen. Smidertid kan det ikke betvivles, at det er saa, at der er udmærkede veltjente Videnskabsmænd ved denne Skole og at der vel altid vil være det, og at man i Loven bestemmer, at saadanne Mænd skulle være Professorene, sætter man sig ikke imod, om ikke just Halvdelen; man har ment, at en Trediedel — det er det foreslaede Tal — vil være tilstrækkeligt. Det glæder mig, at Udvalgets Flertal er gaaet med til Forslaget under Nr. 6 om at fastsætte Honoraret for Højskolelederen. Efter Mindretallets Motivering have vi ment, at den der opførte Sum vil være passende, og at saa den lovbestemte, under en anden Sag nævnte Sum dermed vil være ude af Verden. Under Nr. 10 har Mindretallet tilladt sig at foreslaa en ny Paragraf. Det første Stykke af denne Paragraf er egentlig overensstemmende med den nugældende og er den gamle Lov med fornøden Redaktion efter de nugældende Forhold. I det andet Stykke vil man have fastslaaet, at der ikke optages paa Landbohøjskolen unge Mennesker, der mangle den Forberedelse, som efter det 1ste Stykke kræves, enten saa megen Uddannelse, som betegnes ved Realafgangsexamen, eller en lignende Examen; thi som det nu har været og efter den gamle Lov er Tilfældet, tilstedes da Alle Udgang, ogsaa de der ikke kunne opfylde disse ganske simple Fordringer, og som det er vist her, have 39 pCt., 135 ialt, af Eleverne i Landbrugsafdelingen og Havebrugsafdelingen været optagne uden den anordnede Modenhed. Det var en liberal